CONSILIORVM SIVE

Reſponſorum præſtantiſsimi Iuriſconſulti.

PHILIPPI DECII MEDIOLANENSIS,

Tomus Secundus.

Nunc ſummo Studio recognita, & expurgata;

ADNOTATIONIBVS MVLTIS QVAE ANTEA PIVM LECTOREM, AC VERE CHRISTIANVM OFFENDEBANT, SVBLATIS, OPERA

Nicolai Antonij Grauatij.

Nouiſsime vero hac editione, alijs quàm plurimis annotationibus expunctis, quæ in prima editione derelictæ fuere.

Cum ſummarijs, ac ſuo copioſiſſimo Repertorio, numeris diſtincto, ita vt lector non poſſit ambiguitate aliqua alicubi implicari.

AVGVSTAE TAVRINORVM

Apud Hæredes Nicolai Beuilaquæ, 1579.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

CONSILIA, SIVE RESPONSA PRAECLARISSIMI IVRISCONSVLTI Philippi Decij Mediolanenſis.

EPITOME Conſi. CCCXL.

Pretio ſimpliciter collato in alterius arbitrium, illo non arbitrante venditio reſoluitur. Secus quando vlterius facta eſſet a partibus prouiſio in non arbitrando per electos, quia tunc a conuentione non licet recedere: imo in contrauenientem ad intereſſe agi poteſt.

SVMMARIVM.

1 Verbum debet, de ſui natura importat neceſſitatem.
2 Contractus factus eo pacto, ut de ipſo conficiatur ſcriptura per notarium, an ſtatim valeat.
3 Venditio non propterea dicitur facta in ſcriptis, ex eo, quia inter contrahentes actum ſit, quod de contractu conficiendi ſcriptura fiat.
4 Pactum fieri poteſt a partibus, quod in contractibus nominatis non ſit locus poenitentiæ.

PRo reſolutione dubiorum quæ proponuntur contra Bertum de Filiacaia conſiderandum eſt, quod in ſcripturam, & conuentione facta a partibus dicitur, quod Ioannes Ser Franciſci de Ambra debbe vendere d. Berto. † Iſta verba importat neceſſitatem: quia verbum debet, de ſui proprietate hoc ſignificat, vt per glo. in cle. attendentes. in 1 verbo, debeant. de ſtatu mo. facit tex. in l. 1. §. 1. ff. quod quiſque iur. in l. prætor ait. in prin. ff. de edic. quæ iura ad hoc allegat Bar. in l. 3. C. de pig. cum ergo de neceſſitate obligatus ſit Ioannes prædictus vendere non videtur, quod pœnitere poſſit. Hoc præmiſſo non ob. primo dum dicitur, quod venditio fuit conditionalis, quia pretium remiſſum fuit arbitrio duorum, quo caſu venditio eſt conditionalis. l. fi. C. de contrahen. emp. & in §. pretium. verſi. ſed noſtra. inſtit. de emp. & ven. & quia illi non ſunt arbitrati pretium, venditio reſoluta videtur d. l. fi. & d. verſi. ſed noſtra: & ver. ſinautem. & quia plura ſunt requiſita, quibus interuenientibus dicitur, quod tunc dictus Ioannes teneatur facere chartam venditionis: ideo ante chartam factam videtur, quod ſit locus pœnitentiæ, vt tradit Pau. de Ca. in l. contractus. col. 1. in ver. ſed aduerte. C. de proba. in l. qui bis idem, in verſi. ſed quid ſi pluries vendidi. de verb. ob. ergo videtur quod pro tali venditione Ioannes non poſſit conueniri. quia ad iſta reſponderi poteſt: & primo ad illud, quod dicitur de venditione conditionali, dico, quod tex. in d. l. fi. C. de contrahen. emp. procedit, quando pretium fuit collatum in arbitrium alterius ſimpliciter, tunc illo non arbitrante venditio reſoluitur. d. l. fi. ſecus quando illo non arbitrante vlterius ſit facta prouiſio a partibus, prout in caſu iſto contingit: quia tunc a conuentione non eſt recedendum. l. 1. §. ſi conuenerit. ff. depo. in regula, contractus. de reg. iu. in 6. & ita in terminis no. tradit Io. de Ana. in conſi. 19. Viſis iuſtis & compromiſſo. col. 3. ver. nec ob. ſi dicatur. vbi ſpecialiter in propoſito concludit, quod quando pretium eſt remiſſum in arbitrium alicuius, licet illo non arbitrante non recedatur a perſona. d. l. fi. C. de contrahen. emp. & no. in l. ſi quis arbitratu. de verb. obl. hoc non habet locum, ſi dictum ſit, quod illo non arbitrante vicarius poteſtatis quicunque arbitretur: quia tunc forma data in conuentione debet obſeruari: & ita in caſu iſto videtur, quia dictum fuit, quod non concordantibus illis, quibus datum fuit arbitrium declarandi pretium, quod eligatur tertia perſona in concordantia ab ipſis partibus videlicet, a dicto Ioanne, & Berto. & pro tali prouiſione facta a partibus facit, quod in ſimili de teſtatore no. Bar. in l. liberto. §. Lucius. ff. de an. leg. Bal. in l. dictam legem. C. de codi. ob cauſ. & pro parte dicti Berti fuit dictus Ioannes requiſitus, quod venirent concorditer ad electionem tertij: & ipſe recuſauit: vt narratur: vnde nullam videtur habere excuſationem, quo minus ad intereſſe teneatur: quia in obligationibus facti ſuccedit obligatio ad intereſſe. l. ſi quis ab alio. de re iud. in l. ſtipulationes non diuiduntur. de verb. obli. Secundo non ob. dictum Pau. de Caſt. in d. l. contractus. cum ſi. ſupra alle. quia non poteſt adaptari in caſu noſtro, quod ipſe dicit: quia hic præceſſit pactum de vendendo efficaciter obligatorium: quia in ſcriptura dicitur, quod debet vendere. vt ſupra dixi. vnde dato, quod venditio non eſſet perfecta ante chartam confectam, remanet tamen Ioannes efficaciter obligatus virtute pacti præcedentis. Secundo reſpondetur, quod loquitur Pau. de Caſt. quando ſubſtantia contractus venditionis fuit ſuſpenſa in euentum chartæ, quæ debet fieri a notario. Secus videtur in caſu iſto, vbi non fuit dictum ſimpliciter, quod ſcriptura conficiatur per notarium: ſed additum eſt, quod conficiatur ad ſenſum ſapientis dicti Berti: ideo conſiderandum eſt, quod iſta verba ſunt probata in fauorem Berti, quod ad ſenſum eius ſapientis charta conficiatur: vnde non debent in odium ſuum retorqueri: vt a conuentione prædicta recedatur. argu. 2 quod fauore. C. de legi. † Partes enim cogitauerunt, quod de contractu (vt moris eſt) deberet fieri ſcriptura ad faciliorem probationem. iuxta l. contrahitur. ff. de pign. & additum eſt in fauorem Berti, quod ſcriptura componeretur ad ſenſum ſapientis prædicti Berti, & propter hoc ſubſtantia contractus ſuſpenſa non videtur. Tertio dictum Pau. de Ca. fundatur in neceſſitate: quia ex quo partes voluerunt chartam debere fieri a notario, neceſſario cogitauerunt de die, quo erit notarius rogatus: ideo in illum diem videntur conferre ſubſtantiam contractus: ſed iſta ratio ceſſat in caſu noſtro, in quo præcedit pactum de vendendo ſeparatum ab ipſa venditione: aliud eſt enim venditio, & aliud eſt pactum de vendendo, ut tradit Ang. in l. 1. C. de pac. pigno. alias in bonæ fidei. ff. de eo, quod cer. loco. vbi Pau. de Caſt. ad hoc ponderauit glo. & Marti. in no. 46. Not. quod aliud eſt vendere, cum ſi. vt per Alexan. conſi. 73. Viſo themate. li. 3. Aret. in conſi. 28. Diligenter animaduertis. in 1. dubio. vnde licet ante chartam confectam non eſſet venditio, remanet tamen pactum efficax, prout in ſcriptura dicitur. Quarto, quia ratio Pau. de Caſt. non videtur vera: dum inquit quod ex quo partes volunt, quod conficiatur ſcriptura per notarium, videntur velle, quod notarius apponat diem, in quo fuerit rogatus, quia hoc facere, cum notarius aliter rogari non poſſit. ſed propter hoc non ſequitur, quod prius non eſſet firmatus contractus: partes conuenerunt de re, & pretio, & quamuis contractus eſſet firmatus, erit replicandum, ut notarius poſſit inſtrumentum conficere, & non infertur, quod partes voluerint contractum ſuſpendere prout Pau. de Caſt. dicit, & in caſu noſtro manifeſtè apparet eſſe firmatam venditionem, antequam charta fieri debeat, quia totum pretium debet prius ſolui ſecundum ordinem conuentionis, & ideo in caſu iſto nullo modo poteſt habere locum, quod dicit Pau. de Caſt. & ita opi. Pau. de Ca. limitat, & declarat Are. in conſi. 160. Longa eſt. vbi inquit deciſionem Pau. de Caſt. procedere in dubio, ſecus ſi apparet ex alijs, quæ in contractu interuenerunt animum contrahentium fuiſſe, quod ante chartam contractus eſſet perfectus, prout in caſu iſto apparet ex ſolutione pretij, quæ prius debet fieri, antequam charta conficiatur. † Quinto & vltimo dici poteſt, quod dictum 3 Pau. de Caſt. non ſit verum, quia ſecundum * communem opi. licet agatur a contrahentibus, quod fiat inſtrumentum de contractu venditionis, non per hoc dicitur venditio facta in ſcriptis: quia cum de ſui natura contractus non requirit ſcripturam, videntur cogitare partes, quod conficiatur charta, & ſcriptura ad faciliorem probationem. iuxta l. contrahitur. ff. de pig. & ita apparet fieri de conſuetudine, quæ non obſeruatur, quod contractus dicatur fieri in ſcriptis, eo quod notarius rogatus fuit de inſtrumento, & ſecundum conſuetudinem verba contrahentium debent intelligi. l. ſemper in ſtipulationibus. ff. de reg. iur. d. quod ſi nolit. §. qui aſſiduam. ff. de ædil. edi. in c. cæterum. de don. ad hoc enim vt contractus dicatur 4 fieri in ſcriptis, requiritur, quod expreſſe [a] à contrahentibus actum ſit, quod aliter contractus non valeat, ut not. Bar. in l. contractus, in prin. C. de fid. inſtru. in authen. ſed nouo iure. in ſi. C. ſi cer. pet. & iſtam concluſionem latè probat Saly. in d. l. contractus. in 2. q. & idem tenet Ang. in conſi. 136. Domina Angelina. circa fi. & Are. in d. conſi. 160. & idem ſequitur Ange. de Aret. inſti. de empt. & vend. in prin. & Fabia. in tracta. de empt. & vend. in 3. q. princi. ſin verſic. tertio quæritur. ex quibus conſtat iſtam communem eſſe opi. & ſic pluribus modis patet ex ſupra dictis quod dictum Pau. de Caſt. in caſu iſto nihil facit. Et ex his ſoluitur, quod obijcitur, quod Ioannes non eſſet obligatus vendere dominum niſi prius facta ſolutione pretij declarata, quia ſolutio pretij arguit venditionem perfectam. l. Iul. §. offerri. ff. de act. emp. & abſurdum eſſet, quod prius ſolui deberet pretium, quam eſſet facta venditio. ideo dicendum eſt, vt ſupra declaratum fuit, quod charta venditionis, quæ debet fieri facta ſolutione pretij, debet fieri ad faciliorem probationem, & in fauorem

ADDITIO.

a ¶ Expreſſe.) Idem Deci. ſupra conſ. 11. in fin. conſi. 159. nu. 4. in l. pactum quod bona fide. C. de pact. in rub. extra de confeſſio. Pau. conſ. ... Hercu. Grat. conſ. 107. lib. 1. Aret. conſi. 159.

ponere, & conditio non fuit purificata, quia non comparuit, nec oppoſuit: ſed in caſu noſtro clericus eſt reus, ex quo fuit citatus, & comparuit. & in quæſtione Baldi erat actus voluntariæ iuriſdictionis, ſed in caſu noſtro videtur contentioſæ iuriſdictionis. Non obſtat dictum Angel. de inuentario, quia Angel. ibi in fine non videtur firmare hoc, quia ſubiicit, quòd melius erit ad epiſcopum recurrere: & meritò quia licet ipſe non dicat, ratio, quam ad facit, non videtur bona, dum loquit poſſe citari, quia de eius commodo agitur: vnde non obſtat capit. ſi diligenti. quia (vt dixi) ratio non videtur bona, quia clericus etiam volens non poteſt conueniri coram ſeculari, ſiue de eius commodo tractetur, ſiue non. Non obſtat deciſio Petrus de Anchara. de reſtitutione in integrum, quæ petitur per minorem: quia debet peti in loco quaſi contractus, vbi obligatus fuit minor, dum ſoluit ratione quaſi contractus. §. hæres. inſtit. de oblig. quæ ex quaſi contract. naſ. quaſi velit dicere, quod minor, qui reſtituitur fungatur vice rei, ex quo vult ſe eximere ab obligatione, & qui conuenitur, dicatur quodammodo actor in tali caſu: ſed in caſu noſtro non militat iſta ratio ſpecialis, quæ eſt in reſtitutione in integrum. Vltimò non obſtat, quòd citatio non requirebatur, nam hoc verum intelligitur quantum ad ipſum dationem curatoris ſimpliciter, quæ quidem valuiſſet etiam ſine citatione, per ſupra dicta; ſed in præiudicium eccleſiæ minimè dari potuiſſet non facta citatione: quia licèt non debeat citari ille, in cuius præiudicium principaliter non tendit iudicium, ut ſupra dictum fuit: illud verum eſt quantum ad validitatem ſententiæ, ſed ad hoc, ut illi tertio fiat præiudicium, citatio requiritur, ut no. Bar. in l. ſi eo tempore. C. de remiſ. pign. & in tractat. ad reprimendum, in verbo, per edictum, cum ſimilibus, ut tradit Alexand. in l. de vnoquoque. in princi. ff. de re iudic. ut ergo ſententia declaratoria furoris præiudicaret eccleſiæ, citatio fuit neceſſaria: & ideo cum agatur de intereſſe, & præiudicio eccleſiæ, iudex ſecularis videtur incompetens, per ſupra dicta. Laus Deo. Philip. Dec. Piſis.

Finis Conſiliorum omnium doctiſsimi, & accutiſsimi I. V. Doctoris do. Philippi Decij, ſiue de Decio Mediolanenſis.

INDEX LOCVPLETISSIMVS OMNIVM EORVM PRAECIPVE NOTATV DIGNORVM,

Quæ In omnibus Conſilijs Philippi Decij Mediolanen. V.I.D. Continentur:

Nunc primum reiectis ſuperfluis minimeque neceſſarijs, & quæ in prioribus Indicibus repetita erant reſectis, & in vnam conſonanciam reductis, ordine alphabetico in lucem editus.

ABBAS præponitur canonico. conſ. 160. n. 1. tho. i. fo. 145
Abbas conſtituens procuratorem pro filia monachanda ad vendendũ, & alienandũ bona, an debitor pupilli, qui ei ſoluit, ſit liberatus. conſ. 529. nu. 2. tho. i. 307
Abeſſe ad tempus dicitur, quod propter latronum incurſionem in alium locum tranſlatum fuit. conſ. 672. nu. 26. tho. ij. 211
Abſens ex iuſta cauſa non tenetur procuratorem dimittere. conſ. 138. nu. 8. tho. i. 29
Abſens habet probabilem ignorantiam eorum, quæ geſta ſunt tempore abſentiæ. conſ. 302. nu. 5. tho. i. 285
Ablatiui abſoluti importat conditionem. conſ. 11. nu. 9. fo. 14. tho. i. & conſ. 466. nu. 28. tho. ij. 206.
Ablatiuus abſoluti in ſtatuto poſitu extantibus maſculis inducunt diſpoſitionem. conſ. 182. nu. 5. tho. i. 264
Ablatiui abſolutè poſiti diſpoſitionem inducũt, quando proferuntur ab eo, qui diſponere poteſt. conſ. 578. nu. 12. tho. ij. 192
Abſolutio fieri debet, vbi dicta in inquiſitione non inferunt delictum, pro quo inquiritur. conſ. 255. nu. 2. tho. i. 238
Abſolutus ab excõicatione cum reincidentia ad decem dies, elapſis dictis decem diebus excõmunicatus remanet. conſ. 245. nu. 1. 2. & 3. tho. i. 231. & 132
Abſolutus qui non poteſt amplius interrogari de ſe, non poteſt interrogari de ſocijs, etiam tanquam teſtis. conſ. 137. nu. 12. & 14. tho. i. 128
Acceſſorio probato, probatur principale. conſ. 682. nu. 10. tho. ij. 255
Acceſſorium comprehendit principale, quando largo modo illud acceſſorium ad principale adaptatur. conſ. 77. tho. i. 77
Acceſſus tertius q non ſit, liquidari, & probari debet, quoniam etiam nuncio in alterius præiudicium non creditur. conſ. 420. nu. 26. tho. ij. 101
Accuſatio vna videtur, licet plures ſint accuſati pro eodem damno. conſ. 83. nu. 6. tho. i. 82
Accuſatus de adulterio commiſſo cum Berta vxore Titij, ſi confiteatur ſimpliciter cognouiſſe dictam Bertam, non videtur confiteri illam eſſe vxorem Titij. conſ. 597. nu. 4. tho. ij. 204
Acta in ſententia antiqua interueniſſe præſumuntur, licet alias pro actis non præſumatur. conſ. 558. nu. 6. & 7. tho. ij. 180
Acta nocent ei, cui nocet ſententia. conſ. [illegible] nu. 5. tho. ij. 253
Acta faciunt notorium. conſ. 72. nu. 4. tho. i. 75
Acta omnia, quæ nulla ſunt, reiterari, & reintegrari poſſunt, vt ſi dicatur, recipio libellum, conteſtor litem, recipio terminum ad probandum. conſ. 549. num. 4. tho. ij. 175
Actio realis hypothecaria etiam contra tertium poſſeſſorem dirigitur. conſ. 645. nu. 3. tho. ij. 231
Actio omnis, & etiam officium iudicis ſpatio triginta annorum tollitur. conſ. 556. nu. 2. tho. ij. 203
Actio perſonalis non dirigitur contra ſingularem ſucceſſorem. conſ. 166. nu. 1. 172. & conſ. 236. nu. 7. tho. j. 219
Actio de cuſtione ſi aliquem teneat, eundem agentem repellit exceptio. conſ. 483. nu. 16. tho. ij. 120
Actio [illegible] oritur in contractibus nominatis abſque eo quod agens impleat. conſ. 421. nu. 8. tho. ij. 62
Actione intentata ad remouendam fraudem fit lata interpretatio, & extenſio etiam in materia pœnali. conſ. 562. nu. 5. tho. ij. 182
Actiones, & iura aduenient in [illegible] bonorum. conſ. 442. nu. 2. tho. ij. 33
Actiones quas habet, qui tenet actiones cedendo liberat. conſ. 553. n. 4. th. 2. 162
Actionis intentatæ qualitas ex libelli concluſione demonſtratur. conſ. 493. num. 28. tho. ij. 130
Actor dicitur etiam ille, qui petit, q aduerſario ſilentium imponatur. conſ. 484. nu. 23. tho. ij. 247
Actor qui iudicij viam eligit, ad viam facti redire non poteſt. conſ. 460. num. 2. tho. ij. 101
Actor ſi tanq̃ agnatus agit, ſe agnatum probare debet. conſ. 471. n. 1. tho. ij. 100
Actor licet ſit miſſus in poſſeſſionem bonorum debitoris, & poſt annum effectus ſit poſſeſſor, intelligitur ſi ipſe velit. conſ. 12. nu. 5. tho. j. 18
Actore dicente reum ſibi obligatum ex inſtrumento peti poteſt vt inſtrumentum edatur. conſ. 503. nu. 2. tho. j. 283
Actore non probante reus abſoluitur. conſ. 424. nu. 2. tho. ij. 71
Actis in vno negligentia præiudicat ſibi in ſequenti. conſ. 534. n. 11. tho. ij. 163
Actio de ſimplici aliud indicatur, & aliud de petitionali. conſ. 456. n. 11. tho. ij. 99
Actum nullum qui confirmat, videtur dare. conſ. 145. nu. 8. tho. j. 169
Actum ad partis inſtantiam quando princeps facit, pro principe non præſumitur, quia propter importunitatem non autem ex iuſta cauſa motus videtur. conſ. 576. num. tho. ij. 190
Actum quando lex prohibet, & vltra procedit actum confirmando, prohibitione non obſtante actus validus remanet. conſ. 494. num. 13. fo. 130. & conſ. 499. nu. 6. tho. ij. 136
Actus qui ſequitur, oſtendit, & declarat intentionem præcedentem. conſ. 335. nu. 2. tho. i. 312. & conſ. 476. nu. 3. tho. ij. 114. & conſ. 490. nu. 9. 127. & conſ. 559. nu. 1. 180. & conſ. 640. nu. 8. 232. & conſ. 653. nu. 3. 234
Actus contra prohibitionem legis, vel ſtatuti factus, ex ſola prohibitione nullus eſt, licet non annulletur. conſ. 494. nu. 12. tho. ij. 130. & conſ. 499. nu. 7. 156. & conſ. 502. nu. 1. 139
Actus quando ſunt incontinenti, vnus poſt alium, videntur correſpectiui, & vnus propter alium factus videtur. conſ. 335. num. 2. tho. 1. 321. & conſ. 562. nu. 4. tho. ij. 182. & conſ. 635. nu. 8. 218
Actus quando habet effectum ſecundum diſponentis intentionem in primo actu, vlterius non progreditur. conſ. 512. nu. 20. tho. ij. 144
Actus declarat voluntatem, etiam ſi ſit nullus. conſ. 407. nu. 25. tho. ij. 58
Actus propter qualitatem, qui ſanæ mentis viro conuenirent, quis ſanæ mentis eſſe præſumitur. conſ. 448. nu. 15. tho. ij. 92
Actus nullus ratificari poteſt, et valeat, prout ex nunc, non prout ex tunc. conſ. 367. nu. 4. tho. ij. 24
Actus alicuius vbi requiritur, q principalis notitiam habeat non ſufficit, q procurator illam habuerit. conſ. 460. nu. 13. tho. ij. 101
Actus [illegible] vt ſit validus, in dubio fieri debet interpretatio. conſ. 443. nu. 17. tho. ij. 52
Actus vt valeat, fit interpretatio de aliquo iure maiori expreſſo. conſ. 77. num. 5. tho. j. 17
Actus reiteratus, & geminatus ex maiori deliberatione procedere vi. conſ. 497. nu. 6. tho. ij. 134. & conſ. 559. nu. 5. 205. & conſ. [illegible] nu. 5. tho. 2. [illegible]
Actus duo facti, & celebrati eodem die, & loco, & coram eiſdem teſtibus, vnus videtur celebratus contemplatione alterius. conſ. 224. nu. 5. 226. & conſ. 178. nu. 7. & 9. 206
Actus voluntarij non extenduntur vltra q̃ geruntur. conſ. 651. n. 1. tho. ij. 236
Actus nullius confirmatio per ſuperiorem in dubio ex certa ſcientia factus videtur. conſ. 534. nu. 3. tho. ij. 161
Actus voluntariæ iuriſdictionis etiam coram iudice competenti fieri debent. conſ. 557. nu. 21. tho. j. 179
Actus factus propter temporis breuitatem non valet. conſ. 479. nu. 7. tho. ij. 116
Actus quando quis tenebatur facere, videtur factus ex neceſſitate, & non [illegible] voluntate. conſ. 22. nu. 2. tho. j. 26
Actus eſt nullus ſi [illegible] forma non ſeruetur. conſ. 532. nu. 5. tho. ij. 161
Actus q valeat, vel q de nullitate opponi non poſſit partia ſunt. conſ. 456. nu. 1. tho. ij. 98. & conſ. 557. nu. 15. tho. ij. 179
Actus quando eſt factus ſine ſolemnitate requiſita, in dubio pro illo damnoſus præſumitur in cuius fauorem ſolemnitas introducta erat. conſ. 531. num. 12. tho. ij. 161
Actus quando propter inhabilitatem perſonæ eſt nullus, licet ſit remota inhabilitas, non propter hoc actus reconualeſcit, ſed opus eſt nouo conſenſu, & quod in effectu actus reiteretur. conſ. 661. nu. 15. tho. ij. 240
Actuum de veritate vbi conſtat, ſimulationis præſumptio tollitur. conſ. [illegible] 463. num. 22. tho. ij. 103
Ad demonſtrandum perſonam, regulariter requiritur nomen cum duabus demonſtrationibus. conſ. [illegible] nu. 9. tho. j. 18
Ademptio beneficiorum generalis non porrigitur ad illud, quod quis non eſt ſtatim habiturus. conſ. 27. nu. 2. & 7. tho. j. 30
Aditio hæreditatis eſt facti, an præſumatur tempore. conſ. 442. numero 15. & 21. tho. ij. 33
Aditio erronea eſt nulla. conſ. 14. nu. 2. tho. j. 18
Aditio hæreditatis in animo conſiſtit. conſ. 651. nu. 9. & 10. tho. ij. 236
Aditione incipit eſſe patrimonium eius, qui adiuit. conſ. 419. n. 11. tho. ij. 67
Adminiſtrator quilibet rationem reddere tenetur. conſ. 110. num. 7. tho. j. 104. & conſ. 191. nu. 1. & 2. 179
Adminiſtrator non recipitur in teſtem, in caſu, in quo agitur de reprehenſione vitanda. conſ. 253. nu. 7. tho. [illegible] 235
Adminiſtrator librum rationum exhibere tenetur. conſ. [illegible] 20. numero 8. tho. i. 104.

Ki a Admini-